

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (kolmas koda)

4. juuli 2013*

Apellatsioonkaebus — Kartellid — Euroopa turg — Vasest ja vasesulamist toruliitmike sektor — Komisjoni otsus — ELTL artikli 101 rikkumise tuvastamine — Trahvid — Üks, mitmeosaline ja vältav rikkumine — Rikkumise lõpetamine — Rikkumise jätkamine teatud kartelliosaliste poolt — Korduvus

Kohtuasjas C-287/11 P,

mille ese on Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 56 alusel 6. juunil 2011 esitatud apellatsioonkaebus,

Euroopa Komisjon, esindajad: F. Castillo de la Torre, V. Bottka ja R. Sauer, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

apellant,

teised menetlusosalised:

Aalberts Industries NV, asukoht Utrecht (Madalmaad),

Comap SA, varem Aquatis France SAS, asukoht Lyon (Prantsusmaa),

Simplex Armaturen + Fittings GmbH & Co. KG, asukoht Argenbühl-Eisenharz (Saksamaa),

esindaja: *advocaat* R. Wesseling,

kostjad esimeses kohtuastmes,

EUROOPA KOHUS (kolmas koda),

koosseisus: kolmanda koja president K. Lenaerts, kohtunikud E. Juhász (ettekandja), G. Arestis, T. von Danwitz ja D. Šváby,

kohtujurist: P. Mengozzi,

kohtusekretär: ametnik A. Impellizzeri,

arvestades kirjalikus menetluses ja 27. septembri 2012. aasta kohtuistungil esitatut,

olles 28. veebruari 2013. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: inglise.

otsuse

- 1 Apellatsioonkaebuses palub Euroopa Komisjon tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 24. märtsi 2011. aasta otsuse kohtuasjas T-385/06: Aalberts Industries jt vs. komisjon (EKL 2011, lk II-1223; edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus“), millega Üldkohus tühistas komisjoni 20. septembri 2006. aasta otsuse K(2006) 4180 ([EÜ] artikli 81 ja EMP lepingu artikli 53 kohase menetluse kohta (juhtum COMP/F-1/38.121 – Toruliitmikud) (ELT 2007, L 283, lk 63; edaspidi „vaidlusalune otsus“)) artikli 1 ja artikli 2 punkti a ning punkti b alapunkti 2 osas, millega tuvastati Aalberts Industries NV (edaspidi „Aalberts“), Comap SA (edaspidi „Comap“), varem Aquatis France SAS (edaspidi „Aquatis“), ja Simplex Armaturen + Fittings GmbH & Co. KG (edaspidi „Simplex“) osalemine õigusvastases kartellis ajavahemikus 25. juunist 2003 kuni 1. aprillini 2004 ning määrati Aalbertsile trahv summas 100,8 miljonit eurot, millest 55,15 miljonit eurot solidaarselt tema tütarettevõtjate Aquatise ja Simplexiga, ning täiendav trahv solidaarselt kahe viimati nimetatud äriühinguga.
- 2 Vastuapellatsioonkaebuses paluvad Aalberts, Aquatis ja Simplex juhul, kui Euroopa Kohus peaks rahuldama komisjoni apellatsioonkaebuse, tühistada vaidlusaluse otsuse artikkel 1, artikli 2 punkt a ja punkti b alapunkt 2 ning artikkel 3 Aalbertsi, Comapi (varem Aquatis) ja Simplexi puudutavas osas.
- 3 Teise võimalusena paluvad vastustajad apellatsioonimenetluses tühistada vaidlustatud kohtuotsus osas, milles tuvastati, et toime pandi üks, mitmeosaline ja vältav rikkumine, mis jätkus pärast märtsis 2001 komisjoni läbi viidud kontrolli, ning tühistada vaidlusaluse otsuse artikkel 1, artikli 2 punkt a ja punkti b alapunkt 2 ning artikkel 3 kõnealuseid äriühinguid puudutavas osas, või teise võimalusena tühistada neile määratud trahvisumma või vähendada seda oluliselt.

Vaidluse taust ja vaidlusalune otsus

- 4 Üldkohus tuvastas järgmist:
 - „1 [...] Rikkumine seisnes hindade kindlaksmääramises, hinnakirjade, allahindluste ja mahahindluste ning hinnatõusude rakendusmehhanismide kokkuleppimises, siseriiklike turgude ja klientide jagamises, muu äriteabe vahetamises ning regulaarsetel koosolekutel osalemises ja rikkumise hõlbustamiseks mõeldud muus suhtlemises.
 - 2 [Aalberts, Aquatis ja Simplex] kuuluvad [vaidlusaluse] otsuse adressaatide hulka.
 - 3 Aalberts on rahvusvahelise tööstuskontserni emaettevõtja, kes on noteeritud Amsterdami (Madalmaad) Euronext börsil. Ta kontrollib otse või kaudselt mitme sellise äriühingu kapitali, kes tegutsevad toruliitmike tootmise või turustamise sektoris. Aalberts omandas 30. augustil 2002 IMI plc [edaspidi „IMI“] toruliitmike tootmise ja turustamise kogu tegevuse, samas kui see tegevus oli koondatud „Yorkshire Fittings Groupi“. Tehing seisnes täpsemalt Raccord Orléanais SA [edaspidi „Raccord Orléanais“] (hiljem Aquatis) ja R. Woeste & Co. Yorkshire GmbH [edaspidi „Woeste & Co“] (hiljem Simplex) kõikide aktsiate omandamises. Need kaks ettevõtjat kaasati ühte Aalbertsi kontserni kahest peamisest tegevusalast, see tähendab vedelike kontrolli.
 - 4 Comap, kes on [vaidlusaluse] otsuse adressaat seetõttu, et ta osales rikkumises Legris Industries SA kontrolli all, ning hageja kohtuasjas T-377/06, võõrandati märtsis 2006 Aalbertsi kontsernile. Üldkohut teavitati 16. aprilli 2007. aasta kirjaga asjaolust, et kõik Aquatise varad ja kohustused anti üle Comapile ning et Aquatis lõpetas tegevuse õigusliku üksusena. [...]

- 5 Mueller Industries Inc., üks teine vasest toruliitmike tootja, teavitas 9. jaanuaril 2001 komisjoni kartelli olemasolust toruliitmike sektoris ja muudes seotud tööstussektorites vasktorude turul ning avaldas soovi teha koostööd vastavalt komisjoni teatisele, mis käsitleb trahvide määramata jätmist või vähendamist kartellidega seotud juhtumite puhul (EÜT 1996, C 207, lk 4; edaspidi „1996. aasta koostööteatis”) ([vaidlusaluse] otsuse põhjendus 114).
 - 6 Komisjon viis 22. ja 23. märtsil 2001 vasest torusid ja toruliitmikke puudutava uurimise raames nõukogu 6. veebruari 1962. aasta määruse nr 17, esimene määrus [EÜ] artiklite [81] ja [82] rakendamise kohta (EÜT 1962, 13, lk 204; ELT erivaljaanne 08/01, lk 3), artikli 14 lõike 3 alusel läbi etteteatamata kontrollid mitme ettevõtja – sh IMI, kes oli tollal Raccords Orléanais’ ja [Woeste & Co] emattevõtja – ruumides ([vaidlusaluse] otsuse põhjendus 119).
 - 7 Esimeste kontrollide tulemusel jagas komisjon aprillis 2001 vasktorusid puudutava uurimise kolmeks eraldi menetluseks: juhtumit COMP/E-1/38.069 (sanitaartehnilised vasktorud) käsitlev menetlus, juhtumit COMP/F-1/38.121 (toruliitmikud) käsitlev menetlus ning juhtumit COMP/E-1/38.240 (tööstuslikud torud) käsitlev menetlus ([vaidlusaluse] otsuse põhjendus 120).
- [...]
- 9 Alates veebruarist/märtsist 2002 saatis komisjon asjassepuutuvatele pooltele määruse nr 17 artikli 11 ja hiljem nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määruse (EÜ) nr 1/2003 [EÜ] artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieeskirjade rakendamise kohta (ELT 2003, L 1, lk 1; ELT erivaljaanne 08/02, lk 205) artikli 18 alusel mitu teabenõuet ([vaidlusaluse] otsuse põhjendus 122).
 - 10 IMI esitas septembris 2003 taotluse, et tema suhtes kohaldataks 1996. aasta koostööteatist. Sellele taotlusele järgnesid Delta kontserni (märts 2004) ja FRA.BO SpA [edaspidi „FRA.BO”] (juuli 2004) samasisulised taotlused. Viimase leebema kohtlemise taotluse esitas mais 2005 Advanced Fluid Connections plc (edaspidi „AFC”). FRA.BO edastas muu hulgas teavet, mis juhtis komisjoni tähelepanu asjaolule, et rikkumine vältas aastatel 2001–2004, see tähendab pärast komisjoni kontrolle ([vaidlusaluse] otsuse põhjendused 115–118).
 - 11 Komisjon alustas 22. septembril 2005 juhtumi COMP/F-1/38.121 (toruliitmikud) osas rikkumismenetlust ja võttis vastu vastuväiteteatise, mis tehti teatavaks teiste hulgas ka hagejatele ([vaidlusaluse] otsuse põhjendused 123 ja 124).
 - 12 Komisjon tegi 20. septembril 2006 [vaidlusaluse] otsuse.
 - 13 Komisjon tuvastas [vaidlusaluse] otsuse artiklis 1, et [vastustajad apellatsioonimenetluses] osalesid rikkumises järgmistel ajavahemikel:
 - Aalberts 25. juunist 2003 kuni 1. aprillini 2004;
 - Aquatis ja Simplex IMI kontserni liikmetena 31. jaanuarist 1991 kuni 22. märtsini 2001 ning Aalbertsi kontserni liikmetena 25. juunist 2003 kuni 1. aprillini 2004.
 - 14 Selle rikkumise eest määras komisjon vaidlustatud otsuse artikli 2 punktides a ja b [vastustajatele apellatsioonimenetluses] järgmised trahvid:
 - „a) [Aalberts]: 100,80 miljonit eurotmillest solidaarselt:
 - [Aquatisega]: 55,15 miljonit eurot ja

[Simplexiga]: 55,15 miljonit eurot

b) 1. [IMI] solidaarselt IMI Kynoch Ltd-ga: 48,30 miljonit eurot

millest solidaarselt:

[...]

[Aquatisega]: 48,30 miljonit eurot ja

[Simplexiga]: 48,30 miljonit eurot

2. [Aquatis] ja [Simplex] vastutavad solidaarselt järgmise lisasumma tasumise eest: 2,04 miljonit eurot.”

- 15 Vastavalt [vaidlusaluse] otsuse artiklile 3 olid artiklis 1 nimetatud ettevõtjad kohustatud rikkumise viivitamata lõpetama, kui nad ei olnud seda juba teinud, ja hoiduma tulevikus igasugusest niisugusest tegevusest või käitumisest, nagu on kirjeldatud artiklis 1, ning samuti igasugusest tegevusest või käitumisest, millel on samasugused või sarnased eesmärgid või tagajärjed.
- 16 Iga ettevõtja trahvi summa kindlaksmääramiseks kohaldas komisjon [vaidlusaluses] otsuses meetodit, mis on määratletud suunistes määruse nr 17 artikli 15 lõike 2 ja [ST] artikli 65 lõike 5 kohaselt määratavate trahvide arvutamise meetodi kohta (EÜT 1998, C 9, lk 3; ELT eriväljaanne 08/01, lk 171; edaspidi „1998. aasta suunised”).
- 17 Mis puudutab kõigepealt trahvi lähtesumma kindlaksmääramist rikkumise raskuse alusel, siis kvalifitseeris komisjon rikkumise selle laadi ja geograafilise ulatuse tõttu väga raskeks ([vaidlusaluse] otsuse põhjendus 755).
- 18 Leides seejärel, et asjaomaste ettevõtjate vahel esinevad märkimisväärsed erinevused, kohaldas komisjon erinevat kohtlemist, lähtudes sel eesmärgil sellest, milline on asjaomasel turul nende suhteline olulisus, mille ta tegi kindlaks nende turuosade alusel. Selle põhjal jagas ta asjaomased ettevõtjad kuude kategooriasse, tuginedes käibe osale, mille iga ettevõtja sai käesolevas menetluses asjassepuutuva toote müügist 2000. aastal EMP-s [Euroopa Majanduspiirkond], välja arvatud Aalbertsi ja AFC osas, kelle puhul ta võttis arvesse 2003. aastat ([vaidlusaluse] otsuse põhjendus 758).
- 19 Aalberts liigitati esimesse kategooriasse, mille trahvi lähtesummaks määrati 60 miljonit eurot, samas kui IMI liigitati teise kategooriasse, mille trahvi lähtesummaks määrati 46 miljonit eurot ([vaidlusaluse] otsuse põhjendus 765).
- 20 Seejärel suurendas komisjon igale asjaomasele ettevõtjale määratud trahvi lähtesummat 10% kartellis osalemise iga aasta eest ning olenevalt olukorrast 5% iga perioodi eest kestusega kuus kuud kuni üks aasta. Ajavahemiku 31. detsembrist 1988 kuni 31. jaanuarini 1991 osas pidas komisjon sobivaks suurendada trahvi 5% aasta eest, kuna kartelli geograafiline ulatus oli sel ajal piiratud ([vaidlusaluse] otsuse põhjendus 775).
- 21 Lõpuks loeti rikkumises osalemise jätkamine pärast komisjoni kontrolle, see tähendab ajavahemikus 25. juunist 2003 kuni 1. aprillini 2004, raskendavaks asjaoluks, mis õigustas [vastustajatele apellatsioonimenetluses] määratud trahvi põhisumma suurendamist 60% võrra ([vaidlusaluse] otsuse põhjendused 779 ja 782).”

Hagi Üldkohtus ja vaidlustatud kohtuotsus

- 5 Vastustajad apellatsioonimenetluses palusid 14. septembril 2006 esitatud hagiavalduses Üldkohtul:
 - tühistada vaidlustatud otsuse artikkel 1, artikli 2 punkt a ja punkti b alapunkt 2 ning artikkel 3 apellatsioonimenetluse vastustajaid puudutavas osas;
 - teise võimalusena vähendada neile määratud trahvi suurust tunduvalt.
- 6 Hagiavalduse põhjenduseks esitasid apellatsioonimenetluse vastustajad Üldkohtus viis väidet, mis puudutasid vastavalt Aalbertsile kui ematettevõtjale rikkumise eest vastutuse omistamise õigusvastasust, EÜ artikli 81 rikkumise puudumist, vaidlusaluse otsuse artiklis 1 nimetatud ühes, mitmeosalises ja vältavas rikkumises mitteosalemist, määruse nr 1/2003 artikli 23 lõike 2 ja 1998. aasta suuniste rikkumist ning lõpuks määruse nr 1/2003 artikli 2 ja komisjoni 7. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 773/2004, mis käsitleb EÜ [...] artiklite 81 ja 82 kohaste menetluste teostamist komisjonis (ELT L 123, lk 18; ELT eriväljaanne 08/03, lk 81), artikli 11 lõike 2 rikkumist.
- 7 Üldkohus peab otstarbekaks analüüsida kõigepealt teist ja kolmandat väidet.
- 8 Üldkohus rõhutas vaidlustatud kohtuotsuse punktis 48, et ei eitata nende tegude toimepanemist, milles komisjon apellatsioonimenetluse vastustajaid süüdistab, see tähendab ajavahemikul 25. juunist 2003 kuni 20. jaanuarini 2004 toimunud Fédération française des négociants en appareils sanitaires, chauffage, climatisation et canalisations'i (FNAS; sanitaartechniliste, kütte- kliima- ja kanalisatsiooniseadmete kaupmeeste Prantsuse ühing) koosolekutel osalemist, 16. veebruari 2004. aasta konverentskõnes, mis samuti toimus FNAS-i raames, apellatsioonimenetluse vastustajate ühe töötaja ja FRA.BO esindaja vahelisi kontakte ning Esseni (Saksamaa) messil 18. märtsil 2004 aset leidnud kontakte. Apellatsioonimenetluse vastustajad vaidlustavad seevastu kõnealuse tegevuse konkurentsivastasuse – tingimuse, mille täitmiseta ei saa EÜ artikli 81 rikkumist tuvastada.
- 9 Üldkohus analüüsis tõendeid ja jõudis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 68 järeldusele, et Simplexi osalemine EÜ artikli 81 rikkumises vaidlusaluses ajavahemikus ei ole õiguslikult piisavalt tõendatud. Üldkohus järeldas sellest vaidlustatud kohtuotsuse punktis 69, et vaidlusaluse otsuse artikkel 1 tuleb tühistada osas, milles komisjon tuvastas, et Simplex osales vaidlusaluses ajavahemikus ühes, mitmeosalises ja vältavas rikkumises.
- 10 Mis puudutab Aquatise osalemist rikkumises, siis leidis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 119, et ei ole tõendatud, et Aquatis oli teadlik asjaolust, et oma tegevusega oli ta liitunud kartelliga, mille moodustasid mitu ühise eesmärgiga osa, või isegi kartelliga, milles ta oli juba osalenud enne märtsi 2001 ning mille tegevus jätkus.
- 11 Seega tühistas Üldkohus mitte üksnes Aquatise ja Simplexi, vaid ka Aalbertsi osas, kes vaidlusaluse otsuse kohaselt vastutas oma tütarettevõtjate tegevuse eest, vaidlusaluse otsuse artikli 1 osas, milles komisjon tuvastas, et nad osalesid vaidlusaluses ajavahemikus ühes, mitmeosalises ja vältavas rikkumises, osaledes vasest ja vasesulamist toruliitmike turul kokkulepetes ja kooskõlastatud tegevuses.
- 12 Üldkohus tõdes, et ei ole vaja teha otsust ülejäänud väidete kohta, ning tühistas Aalbertsile määratud trahvi summas 100,8 miljonit eurot, millest 55,15 miljonit eurot solidaarselt Aquatise ja Simplexiga, ning samuti 2,04 miljoni euro suuruse summa tasumise kohustuse, mille eest solidaarne vastutus pandi Aquatisele ja Simplexile.

Menetlus Euroopa Kohtus ja poolte nõuded

- 13 Komisjon esitab vaidlustatud kohtuotsuse tühistamiseks kolm väidet.

- 14 Oma esimeses väites leiab komisjon, et Üldkohus rikkus paljusid töendamiskohustust puudutavaid norme ja erinevaid menetlusnorme, moonutas teatud tõendeid ning ei põhjendanud piisavalt oma faktilist hinnangut. Oma teises väites, mis on sõnastatud teise võimalusena, kinnitab komisjon, et Üldkohus tühistas ekslikult vaidlusaluse otsuse tervikuna. Oma kolmandas väites, mis on samuti esitatud teise võimalusena juhuks, kui Euroopa Kohus lükkab tagasi kaks esimest väidet, leiab komisjon, et Üldkohus ei ole piisavalt põhjendanud vaidlusaluse otsuse artikli 2 punkti b alapunkti 2 tühistamist, et Üldkohus tegi otsuse *ultra petita* ning et Üldkohus rikkus võistleva menetluse põhimõtet.

Esimene väide

Poolte argumendid

- 15 Esimene väide on jagatud kolmeks osaks.
- Vältavas rikkumises Simplexi ja Aquatise osalemise eraldi hindamine
- 16 Komisjon on seisukohal, et Üldkohus ei hinnanud Aalbertsi vältavat osalemist rikkumises, vaid analüüsis eraldi ja individuaalselt mõlemat tema tütaretevõtjat, esiteks Simplexi ja teiseks Aquatist. Vaidlustatud kohtuotsuses jäetakse seega tähelepanuta vaidlusaluses otsuses tõendite hindamise eeldus ise, nimelt et Simplex ja Aquatis moodustavad sama majandusüksuse ja seega sama ettevõtja ELTL artikli 101 ning määruse nr 1/2003 artikli 7 ja artikli 23 lõike 2 tähenduses. Selles osas oleks Üldkohus pidanud kõigepealt vastama väitele, mis puudutab asjaolu, et Aalberts ja tema tütaretevõtjad moodustasid ühe ettevõtja, mida aga vaidlustatud kohtuotsuses ei kontrollitud.
- Arvesse võtmata on jäetud tõendite kogum, eelkõige erinevad seosed individuaalsete tõendite vahel
- 17 Komisjon väidab, et Üldkohus ei võtnud arvesse tõendite kogumit, mis oli esitatud vaidlusaluses otsuses ning esimese astme menetluses, jättes esiteks piisava põhjenduseta arvesse võtmata teatud tõendid ning jättes teiseks kontrollimata kõik need tõendid ja tähelepanuta nende vahelised seosed.
- 18 Sellega jättis Üldkohus tähelepanuta seosed niisuguste erinevate tõendite vahel, mis on tarvilikud konkurentsivastase tegevuse nõuetekohasel hindamisel. Komisjoni hinnangul rikkus Üldkohus õigusnormi, kuna tema analüüs oli valikuline ja eraldav, võtmata arvesse esiteks konkurentsivastaste tegevuste sarnasusi kartellikokkuleppe esimeses ajavahemikus (enne komisjoni korraldatud kontrolle) ja hilisemaid kontakte, mille eest loeti Aalberts vastutavaks, ning teiseks ilmseid seoseid erinevate konkurentsivastaste kontaktide vahel ajavahemikus 2003–2004.
- Tõendite moonutamine ja põhjenduse puudumine
- 19 Komisjon leiab, et P. (FRA.BO) 25. veebruari 2004. aasta käsikirjaliste märkmete tagasilükkamine ning selle kohta Üldkohtu esitatud selgitused ei ole piisavalt põhjendatud. Vaidlustatud kohtuotsuse punktis 60 kinnitas küll Üldkohus, et „[e]i ole välistatud, et see on Simplexi sõltumatu importija (D.), kes otsustas oma hindu [...] tõsta”, kuid siiski ei selgita kohus, mis osas see kinnitus on asjakohane, ning ei esita ühtegi selgitust järelduse kohta, mida sellest saab teha.
- 20 Lisaks väidab komisjon, et Üldkohus moonutas samal ajal nii kalendermärkmikus märgitu sisu kui ka FRA.BO avaldusi. Komisjoni arvates oleks Üldkohus FRA.BO teise avalduse analüüsi ja kalendermärkmikus eneses märgitu alusel saanud üksnes järeldada, et Simplex oli teavitanud FRA.BO-d 5-protsendilisest hinnatõusust Kreekas, mis loogiliselt puudutas D-d kui turustajat.

- 21 Lisaks kinnitab komisjon, et Üldkohus jättis tähelepanuta tõendid, mis puudutavad Simplexi esindajate (Be. ja H.) osalemist konkurentsivastasel koosolekul IBP Ltd esindajaga (Ha.) Esseni messil 18. märtsil 2004. Üldkohus moonutas avaldusi, mis kõnealuse kartelli erinevad osalised tegid sellel üritusel, mille tulemusel toimusid konkurentsivastased koosolekud.
- 22 Lõpuks märgib komisjon, et Üldkohus jättis ka arvesse võtmata tõendite kogumi ja moonutas asjaolusid, kui ta hindas Aalbertsi (Aquatise) osalemist FNAS-i koosolekul. Lisaks ei selgitanud Üldkohus, kuidas on asjakohane vaidlustatud kohtuotsuse punktis 60 esitatud järeldus, mille kohaselt ei ole välistatud, et see on Simplexi sõltumatu importija (D.), kes otsustas oma hindu alates 1. märtsist 2004 tõsta 5%. Peale selle on Üldkohtu põhjendus vastuoluline, kuna käesolevas kohtuasjas järeldas Üldkohus, et Aalbertsi osalemine FNAS-i koosolekul ei ole „ilmne” seos kogu kartelliga, samas kui paralleelses kohtuasjas ta leidis, et osalemine nimetatud koosolekul kujutab endast piisavat seost, et tuvastada IBP Ltd-d puudutav kogu rikkumine (Üldkohtu 24. märtsi 2011. aasta otsus kohtuasjas T-384/06: IBP ja International Building Products France vs. komisjon, EKL 2011, lk II-1177).
- 23 Vastustajad apellatsioonimenetluses märgivad, et Aquatisele ja Simplexile etteheidetavad rikkumised põhinevad neljal faktilisel sündmusel, millest kaks puudutavad Aquatist, nimelt viimase esindajate osalemine FNAS-i logistikakomitee viiel koosolekul ja konverentskõnes, mis samuti toimus FNAS-i raames, ja kaks puudutavad Simplexi, nimelt FRA.BO ja Simplexi esindaja telefonivestlus ja kohtumine Esseni messil 18. märtsil 2004. Apellatsioonimenetluse vastustajate arvates ei ole need sündmused vastastikku seotud ning loogiliselt hindas Üldkohus mõlema äriühingu väidetavat osalemist ning seejärel kontrollis tõendeid kogumina nende kontekstis.

Euroopa Kohtu hinnang

- 24 Vaidlustatud kohtuotsuse punktist 3 ilmneb, et Raccord Orléanais ja Woeste & Co olid Aalbertsi tütarettevõtjad. Aalberts omandas nende tütarettevõtjate kõik aktsiad 30. augustil 2002. Need kaks tütarettevõtjat kaasati ühte Aalbertsi kontserni tegevusaladest, see tähendab vedelike kontrolli.
- 25 Samuti tuleb meenutada, et vaidlusaluses otsuse põhjendustes 649–656 loeti apellatsioonimenetluse vastustajad üheks ettevõtjaks EÜ artikli 81 tähenduses. Sel põhjusel pani komisjon vaidlusaluse otsuse artiklis 1 Aquatise ja Simplexi väidetavad rikkumised süüks nende emaettevõtjale Aalberts.
- 26 Vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale võib tütarettevõtja tegevuse emaettevõtjale süüks panna eelkõige siis, kui tütarettevõtja – olgugi, et tal on eraldi õigusvõime – ei määra oma tegevust turul kindlaks iseseisvalt, vaid rakendab enamjaolt talle emaettevõtja poolt antud juhiseid ja seda eelkõige majanduslike, organisatsiooniliste ja õiguslike sidemete tõttu, mis neid kahte õigussubjekti seovad (vt 10. septembri 2009. aasta otsus kohtuasjas C-97/08 P: Akzo Nobel jt vs. komisjon, EKL 2009, lk I-8237, punkt 58 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 27 Vaidlustatud kohtuotsusest tuleneb, et apellatsioonimenetluse vastustajad vaidlesid oma hagiavalduse esimeses väites Üldkohtus vastu Aalbertsi ja selle tütarettevõtjate Aquatise ja Simplexi kvalifitseerimisele üheks ettevõtjaks EÜ artikli 81 tähenduses.
- 28 Siiski ei analüüsinud Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuses nimetatud väidet. Kohus piirdus sellega, et kontrollis hagiavalduse teist ja kolmandat väidet, nimelt küsimust, kas iga tütarettevõtjaga seotud tõendite analüüsimise alusel võis Aquatist ja Simplexi puhul tõdeda, et nad eraldi osalesid rikkumises, mis tuvastati vaidlusaluse otsuse artiklis 1.
- 29 Sellega rikkus Üldkohus õigusnormi, jättes isegi vaidlusaluses otsuses tähelepanuta eelduse, et Aalberts, Aquatis ja Simplex kuuluvad samasse majandusüksusesse ning järelikult on nad üks ettevõtte EÜ artikli 81 tähenduses.

- 30 Esimese väite esimene osa on seetõttu põhjendatud.
- 31 Neil asjaoludel tuleb analüüsida, kas seda rikkumist arvestades tuleb vaidlustatud kohtuotsus tühistada.
- 32 Selles osas tuleneb Euroopa Kohtu praktikast, et õigusnormi rikkumine Üldkohtu poolt ei saa kaasa tuua vaidlustatud kohtuotsuse tühistamist, kui otsuse resolutsioon on põhjendatud muude õiguslike asjaoludega (vt selles tähenduses 2. aprilli 1998. aasta otsus kohtuasjas C-367/95 P: komisjon vs. Sytraval ja Brink's France, EKL 1998, lk I-1719, punkt 47, ning 29. märtsi 2011. aasta otsus kohtuasjas C-352/09 P: ThyssenKrupp Nirosta vs. komisjon, EKL 2009, lk I-2359, punkt 136).
- 33 Üldkohtu menetluses hagiavalduse esimese väite analüüsimine oleks võinud viia kahe tulemuseni.
- 34 Kui Üldkohus oleks jõudnud järeldusele, et kolm asjaomast äriühingut ei moodustanud ühe ettevõtja liidu konkurentsioiguse tähenduses, osutuks põhjendamatuks käesolevas väites komisjoni esitatud kriitika Üldkohtu teostatud kontrolli suhtes.
- 35 Seevastu kui tuvastatud oleks ettevõtja liidu konkurentsioiguse tähenduses, tooks selline järeldus üldjuhul kaasa vaidlustatud kohtuotsuses olevast teistsuguse resolutsiooni.
- 36 Nimetatud teist oletust tuleb Euroopa Kohtul analüüsida.
- 37 Vaidlus puudub selles, et komisjon analüüsis ja hindas vaidlusaluses otsuses kartellikokkulepet, mis on sõlmitud kahes etapis, mille vahele jäid komisjoni etteteatamata kontrollid märtsis 2001 mitme ettevõtja ruumides. Aalbertsi kontserni puudutav uurimine leidis aset teises etapis, nimelt ajavahemikus 15. juunist 2003 kuni 1. aprillini 2004. Selles osas kasutas komisjon oma apellatsioonkaebuses ise väljendit „teine ajavahemik”.
- 38 Vaidlusaluse otsuse punktis 570 tunnistas komisjon, et IMI, kes on Aalbertsi ning Aquatise ja Simplexi ematettevõtja õiguseellane, lõpetas märtsis 2001 kartellis osalemise viivitamatult pärast komisjoni läbi viidud etteteatamata kontrolli. Lisaks on vaidlustatud kohtuotsuse punktis 80 esitatud esimese kohtuastme hagejate avaldus, mille kohaselt siis, kui Aalberts omandas IMI toruliitmike tootmise ja turustamise kogu tegevuse, veendus Aalberts, et IMI ja tema tütarettevõtjad, sealhulgas Raccord Orléanaisja Woeste & Co. olid tõepoolest lõpetanud vaidlusaluses kartellis osalemise. Seda avaldust komisjon ei vaidlusta. Mis puudutab konkreetset Aquatist, siis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 114 märkis Üldkohus, et kui tema kapitali kontrollis IMI, lõpetas Aquatis rikkumises osalemise viivitamata pärast komisjoni kontrolli märtsis 2001.
- 39 Igal juhul ei ole komisjon ajavahemiku märtsist 2001 kuni 25. juunini 2003 osas väitnud ühegi sellise sündmuse toimumist, mida võiks pidada Aalbertsi ja tema tütarettevõtjate puhul rikkumiseks. Järelikult tuleb lugeda tõendatuks, et kõnealusel ajavahemikul ei olnud ükski Aalbertsi kontserni kuuluv äriühing seotud vaidlusaluse kartelliga.
- 40 Isegi kui tuleks tõdeda, et Aalberts, Aquatis ja Simplex moodustasid ettevõtja liidu konkurentsioiguse tähenduses, selleks et vastutuse vaidlusaluse kartelli eest saaks panna sellele ettevõtjale, oleks kõnealustel asjaoludel vajalik, et kõnealusesse kontserni kuuluvatest äriühingutest vähemalt üks liitus uuesti kartelliga (vt selles tähenduses 22. jaanuari 2013. aasta otsus kohtuasjas C-286/11 P: komisjon vs. Tomkins, punkt 37).
- 41 Seega toimis Üldkohus õigesti, kontrollides kõiki süüstavaid tõendeid, mis on toodud vaidlusaluses otsuses ning mis oleksid võinud tõendada, et Aalbertsi üks tütarettevõtjatest liitus uuesti kartelliga.

- 42 Selles osas tuvastas Üldkohus esiteks vaidlustatud kohtuotsuse punktis 68, et „Simplexi osalemine EÜ artikli 81 rikkumises vaidlusaluses ajavahemikus ei ole õiguslikult piisavalt tõendatud”, ning teiseks selle kohtuotsuse punktis 119, et „ei ole tõendatud, et Aquatis oli teadlik asjaolust, et oma tegevusega oli ta liitunud kartelliga, mille moodustasid mitu ühise eesmärgiga osa, või isegi kartelliga, milles ta oli juba osalenud enne märtsi 2001 ning mille tegevus jätkus”.
- 43 Mitte millegi alusel ei ole aga võimalik tõdeda, et Üldkohus oleks tuvastanud, et üks või mitu kõnealust äriühingut on rikkunud liidu konkurentsieeskirju, kui kohus eelnevalt oleks tuvastanud, et need äriühingud moodustasid koos ühe ettevõtja liidu konkurentsioiguse tähenduses.
- 44 Lisaks tuleb tõdeda, et Üldkohus andis oma faktilise hinnangu tema toimikus asuvate tõendite alusel, eelkõige mis puudutab Aalbertsi, Aquatise ja Simplexi vahelisi seoseid.
- 45 Neil asjaoludel ei saa käesoleva kohtuotsuse punktis 29 tuvastatud õigusnormi rikkumine tuua kaasa vaidlustatud kohtuotsuse tühistamist.
- 46 Edasi mis puudutab esimese väite teist osa, siis komisjon heidab sisuliselt Üldkohtule ette, et viimane analüüsis igat tüürettevõtjat süstavaid tõendeid eraldi, võtmata hindamisel, kas iga tüürettevõtja tegevus kujutab endast rikkumist, arvesse seoseid kõigi tõendite vahel.
- 47 Selles osas tuleb meenutada, et ELTL artikli 256 lõike 1 teisest lõigust ning Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 58 esimesest lõigust tuleneb, et ainult Üldkohus on pädev ühelt poolt tuvastama fakte, välja arvatud juhul, kui tema järelduste sisuline ebatäpsus on tingitud talle esitatud toimiku dokumentidest, ja teiselt poolt neid fakte hindama. Kui Üldkohus on fakte tuvastanud või hinnanud, on Euroopa Kohus vastavalt ELTL artiklile 256 pädev kontrollima nende faktide õiguslikku kvalifikatsiooni ja Üldkohtu poolt neist tuletatud õiguslikke tagajärgi (19. detsembri 2012. aasta otsus kohtuasjas C-445/11 P: Bavaria vs. komisjon, punkt 23 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 48 Tuleb tõdeda, et väite selle osaga palub komisjon Euroopa Kohtul uuesti hinnata faktilisi asjaolusid. Komisjoni poolt kahtluse alla seatud tõendite hindamine on seega käsitatav asjaolude hindamisega, mida Euroopa Kohus ei saa kontrollida, välja arvatud juhul, kui Üldkohus on tõendeid moonutanud (vt eespool viidatud kohtuotsus Bavaria vs. komisjon, punkt 24 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 49 Seega on esimese väite teine osa vastuvõetamatu.
- 50 Mis puudutab esimese väite kolmandat osa, siis tuleb meenutada, et kui hageja väidab, et Üldkohus on moonutanud tõendeid, peab ta ELTL artikli 256 lõike 1 teise lõigu, Euroopa Kohtu põhikirja artikli 51 esimese lõigu ning Euroopa Kohtu kodukorra artikli 168 lõike 1 punkti d kohaselt osutama täpselt tõenditele, mida Üldkohus on moonutanud, ning tooma välja hindamisvead, mis tema arvates on selle moonutamise põhjused (vt selles tähenduses 7. jaanuari 2004. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P ja C-219/00 P: Aalborg Portland jt vs. komisjon, EKL 2004, lk I-123, punkt 50).
- 51 Sellise moonutamisega on tegemist juhul, kui ilma uusi tõendeid uurimata ilmneb, et olemasolevatele tõenditele antud hinnang on ilmselgelt väär (vt 18. jaanuari 2007. aasta otsus kohtuasjas C-229/05 P: PKK ja KNK vs. nõukogu, EKL 2007, lk I-439, punkt 37, ning 17. juuni 2010. aasta otsus kohtuasjas C-413/08 P: Lafarge vs. komisjon, EKL 2010, lk I-5361, punkt 17).
- 52 Siiski esitab komisjon esimese väite kolmandas osas Üldkohtu omast erineva tõlgenduse erinevate tõendite kohta, mis puudutavad Simplexi väidetavat osalemist vaidlusaluses kartellis, nimelt P. 25. veebruari 2004. aasta käsikirjalised märkmed W-ga peetud telefonivestluse kohta ning Be., H. ja Ha. avaldused väidetavalt konkurentsivastase kontakti kohta, mis leidis aset Esseni messil 18. märtsil 2004. Käesolevas asjas komisjoni esitatud argumendid ei võimalda siiski järeldada, et Üldkohus

ilmselgelt ületas nende tõendite mõistliku hindamise piire (vt analoogia alusel 10. veebruari 2011. aasta otsus kohtuasjas C-260/09 P: Activision Blizzard Germany vs. komisjon, EKL 2011, lk I-419, punkt 57).

- 53 Lõpuks mis puudutab väidetavat põhjenduse puudumist, siis käsitletakse komisjoni argumentides sisuliselt nende 25. veebruari 2004. aasta käsikirjaliste märkmete hindamist. Isegi kui Üldkohus ei selgita, kuidas on asjakohane vaidlustatud kohtuotsuse punktis 60 toodud järeldus, tuvastas kohus otsuse punktis 61, et „ei piisa ainuüksi nendest käsikirjalistest märkmetest selleks, et tõendada Simplexi osalemist käesolevas asjas süüks pandavas rikkumises[, kuna e]i saa nimelt välistada, et seda kontakti võib käsitada eraldiseisva sündmusena[, ja et p]ealegi[...] ei saa ainuüksi need käsikirjalised märkmed ka tõendada, et Simplex oli 2003. aastal kartelli kaasatud”. Seega ei saa nõustuda etteheitega väidetava vastuolulise põhjenduse kohta. Kui Üldkohus tuvastas eespool viidatud otsuses IBP ja International Building Products France vs. komisjon, et tõendid kinnitavad õiguslikult piisavalt asjaomaste apellantide osalemist vaidlusaluse otsuse artiklis 1 viidatud rikkumises, siis vaidlustatud kohtuotsuses Aalbertsi, Aquatist ja Simplexi puudutavate tõendite hindamise tulemusel ei olnud Üldkohtul võimalik nendest äriühingutest väidetavalt moodustatud ettevõtja puhul jõuda niisugusele järeldusele.
- 54 Neil asjaoludel ei ole esimese väite kolmas osa põhjendatud.
- 55 Järelikult tuleb komisjoni apellatsioonkaebuse põhjendamiseks esitatud esimene väide tagasi lükata.

Teine väide

Poolte argumendid

- 56 Oma teises väites, mis puudutab õigusnormi rikkumist, leiab komisjon, et Üldkohus tegi ilmselge vea, kui ta tervikuna tühistas vaidlusaluse otsuse tütarettvõtja Aquatise ja emarettevõtja Aalbertsi osas, samas kui Üldkohus kinnitas, et Aquatis osales kartelliga seotud tegevuses Prantsuse turul. Vaidlustatud kohtuotsuses on toime pandud vähemalt kaks õigusnormi rikkumist.
- 57 Esimene rikkumine seisneb asjaolus, et Üldkohus tühistas vaidlusaluse otsuse põhjusel, et Aquatis oli võrreldes teiste Prantsusmaal FNAS-i koosolekutel osalenud äriühingutega kartellist erineval määral teadlik.
- 58 Teist õigusnormi rikkumist iseloomustab asjaolu, et Üldkohus ületas oma pädevust, kui ta tervikuna tühistas vaidlusaluse otsuse Aalbertsi ja tema kahe tütarettvõtja osas, kuigi otsuse osaline tühistamine oleks olnud kõige sobivam lahendus. Komisjon leiab nimelt, et kui Aquatise puhul esines kaks eraldi rikkumist kartelli kahel võrdlusperioodil, rikkus Üldkohus õigusnormi, kui ta tühistas kogu trahvi, selle asemel et seda pelgalt vähendada, selleks et peegeldada rikkumist, mis seisneb tema osalemises FNAS-i koosolekutel kartelli teises ajavahemikus.
- 59 Apellatsioonimenetluse vastustajad leiavad, et see väide tuleb tagasi lükata osaliselt vastuvõetamatuse tõttu, kuna tegelikult on tegemist nõudega kontrollida faktilisi asjaolusid, mida on esimeses kohtuastmes juba hinnatud. Teise võimalusena tuleb teine väide tagasi lükata, kuna see põhineb vaidlustatud kohtuotsuse vales tõlgendamisel ning ühe, mitmeosalise ja vältava rikkumise mõiste vales hindamisel.

Euroopa Kohtu hinnang

- 60 Tuleb märkida, et vaidlustatud kohtuotsuse punktis 108 meenutas Üldkohus, et komisjon pani vaidlusaluses otsuses Aquatisele süüks, et viimane osales vaidlusaluses ajavahemikus ühes, mitmeosalises ja vältavas rikkumises, mis hõlmas kogu nn üle-euroopalist turgu ja mida on kirjeldatud vaidlusaluse otsuse artiklis 1.
- 61 Pärast seda, kui Üldkohus meenutas vaidlustatud kohtuotsuse punktis 109, et pärast märtsi 2001 ühe, mitmeosalise ja vältava rikkumise moodustanud elemendid seisnesid kahepoolsetes kontaktides, kaubandusmessil võetud kontaktides ning FNAS-i koosolekutel hindade kooskõlastamiseks võetud kontaktides, tuvastas Üldkohus sama otsuse punktis 110, et Aquatis osales vaidlusaluses ajavahemikus ainult FNAS-i koosolekutel, mitte aga rikkumise kahes ülejäänud osas. Siiski järeldades vaidlustatud kohtuotsuse punktis 119, et ei ole tõendatud, et Aquatis oli teadlik asjaolust, et oma tegevusega oli ta liitunud kartelliga, mille moodustasid mitu ühise eesmärgiga osa, või isegi kartelliga, milles ta oli juba osalenud enne märtsi 2001 ning mille tegevus jätkus, tühistas Üldkohus vaidlusaluse otsuse artikli 1 tervikuna apellatsioonimenetluse vastustajate osas.
- 62 Mis puudutab käesoleva kohtuotsuse punktis 57 viidatud väidetavat õigusnormi rikkumist, siis tuleb märkida, et eeldusel, et Aquatise tegevuse FNAS-i koosolekutel võib kvalifitseerida iseenesest konkurentsivastaseks, on kindel, et täidetud ei ole need Euroopa Kohtu praktikas väljatöötatud kriteeriumid, mille alusel saab kõnealust tegevust kvalifitseerida ühe, mitmeosalise ja vältava rikkumise osaks.
- 63 Kohtupraktikast tuleneb, et oleks tulnud tõendada, et kõnealune ettevõtja mõistis, et tema tegevus aitab kaasa kõigi osalejate taotletavate ühiste eesmärkide saavutamisele ja et ta oli teadlik teiste ettevõtjate poolt kavatsatud või ellu viidud rikkumistest nende samade eesmärkide taotlemisel või et ta võis neid mõistlikult ette näha ning oli valmis nendega kaasnevat riski aktsepteerima (vt selles tähenduses 6. detsembri 2012. aasta otsus kohtuasjas C-441/11 P: komisjon vs. Verhuizingen Coppens, punkt 42 ja seal viidatud kohtupraktika). Vaidlustatud kohtuotsuse punktides 112 ja 119 Üldkohtu esitatud järeldused välistavad selle võimaluse.
- 64 Mis puudutab küsimust, kas Üldkohus – nagu väidab komisjon – oleks igal juhul pidanud osaliselt tühistama vaidlusaluse otsuse artikli 1 apellatsioonimenetluse vastustajate puhul osas, mille kohaselt asjaomane ettevõtja osales ühe ja vältava rikkumise ühes etapis, nimelt FNAS-i koosolekutel, siis on Euroopa Kohus juba otsustanud, et liidu õigusakti osaline tühistamine on võimalik vaid juhul, kui need osad, mille tühistamist on nõutud, on ülejäänud aktist eraldatavad (vt eespool viidatud kohtuotsus komisjon vs. Verhuizingen Coppens, punkt 38 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 65 Siiski tuleb tõdeda, et vaidlusaluses otsuses heidetakse apellatsioonimenetluse vastustajatele ette üksnes seda, et nad osalesid ühes, mitmeosalises ja vältavas rikkumises. Nii ei kvalifitseerita selles otsuses FNAS-i koosolekutel Aquatise osalemist EÜ artikli 81 rikkumiseks. Vastupidi, vaidlusaluse otsuse põhjenduses 546, milles loetletakse selles otsuses toodud konkurentsivastased teod, puudub igasugune viide FNAS-i koosolekutele. Lisaks on vaidlusaluse otsuse põhjenduses 590 sõnaselgelt kinnitatud, et komisjoni arvates on „kunstlik jagada vaid ühte eesmärki taotlevat ühte vältavat käitumist[, mis on omistatav asjaomastele ettevõtjatele,] mitmeks erinevaks rikkumiseks, kui tegelikult on selle puhul tegemist ühe rikkumisega”.
- 66 Neil asjaoludel ja eeldades, et FNAS-i koosolekute eesmärk või tagajärg oli konkurentsivastane, ei ole ühe, mitmeosalise ja vältava rikkumise kõnealune etapp ülejäänud aktist eraldatav käesoleva kohtuotsuse punktis 64 viidatud kohtupraktika tähenduses.
- 67 Tuvastades, et lähtuda ei saa sellest, et ettevõtja osales ühes, mitmeosalises ja vältavas kartellis, tühistas Üldkohus seega õigesti vaidlusaluse otsuse artikli 1 täielikult apellatsioonimenetluse vastustajate osas.

68 Järelikult tuleb apellatsioonkaebuse teine väide tagasi lükata.

Kolmas väide

Poolte argumendid

- 69 Komisjon leiab, et Üldkohus ei põhjendanud piisavalt vaidlusaluse otsuse artikli 2 punkti b alapunkti 2 tühistamist. Määruse nr 1/2003 artikli 23 lõikest 2 tuleneva 10% ülempiiri osas, mis arvutatakse üksnes Aquatise ja Simplexi kogukäibe põhjal, tegi Üldkohus otsuse *ultra petita*, kuna apellatsioonimenetluse vastustajad ei esitanud sellist väidet.
- 70 Lisaks ei viidanud apellatsioonimenetluse vastustajad määruse nr 1/2003 artikli 23 lõike 2 rikkumisele oma kirjalikes seisukohtades ega kohtuistungil Üldkohtus. Järelikult leiab komisjon, et Üldkohus rikkus võistleva menetluse põhimõtet ning õigust õiglasele kohtumenetlusele. Nii ei saa vaidlustatud kohtuotsusega õiguslikult tuvastada mis tahes viga trahvi osa arvutamisel vaidlusaluse otsuse artikli 2 punkti b alapunktis 2 ning kohtuotsus tuleb selles osas tühistada.
- 71 Apellatsioonimenetluse vastustajad vaidlevad vastu komisjoni argumentidele ning paluvad väide tagasi lükata.

Euroopa Kohtu hinnang

- 72 Vaidlustatud kohtuotsuse punktides 123 ja 124 selgitas Üldkohus kasutatud arvutusmeetodit, et jõuda 2,04 miljoni euro suuruse summani trahvi puhul, mis määrati Aquatisele ja Simplexile ning mis on ära toodud vaidlusaluse otsuse artikli 2 punkti b alapunktis 2.
- 73 Vaidlustatud kohtuotsuse punktist 123 tuleneb, et vaidlusaluses otsuses komisjoni poolt Aalbertsile määratud trahvina 100,8 miljoni euro suurune summa on kõnealuses arvutuses oluline tegur. Kõnealuse summa kadumine Aalbertsile määratud trahvi tühistamise tõttu muudab summa, mis on vaidlusaluse otsuse artikli 2 punkti b alapunktis 2 aluseks võetud, tingimata ebaõigeks, mistõttu on põhjendatud selle tühistamine.
- 74 Asjaolu, et Üldkohus meenutas vaidlustatud kohtuotsuse punktis 125, et ettevõtja IMI jagunes enne vaidlusaluse otsuse vastuvõtmist mitmeks eraldiseisvaks üksuseks, on piisav ning ei lükka ümber eelmises punktis toodud järeldust.
- 75 Seega tuleb kolmas väide tagasi lükata.
- 76 Kuna apellatsioonkaebuse kõik väited lükati tagasi, tuleb apellatsioonkaebus tervikuna jätta rahuldamata.

Vastuapellatsioonkaebus

- 77 Tuleb märkida, et vastuapellatsioonkaebuse esitasid apellatsioonimenetluse vastustajad juhuks, kui Euroopa Kohus rahuldab apellatsioonkaebuse. Käesoleva kohtuotsuse punktist 76 aga tuleneb, et Euroopa Kohus jättis komisjoni apellatsioonkaebuse rahuldamata.
- 78 Neil asjaoludel puudub vajadus vastuapellatsioonkaebust analüüsida.

Kohtukulud

- 79 Euroopa Kohtu kodukorra artikli 184 lõikes 2 nähakse ette, et kui apellatsioonkaebus on põhjendamatu, siis otsustab Euroopa Kohus kohtukulude jaotuse.
- 80 Vastavalt kodukorra artikli 138 lõikele 1, mida kodukorra artikli 184 lõike 1 alusel kohaldatakse apellatsioonkaebuse suhtes, on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna Aalberts, Aquatis ja Simplex on kohtukulude hüvitamist nõudnud ja komisjon on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb käesoleva kohtuastme kohtukulud temalt välja mõista.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (kolmas koda) otsustab:

- 1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.**
- 2. Jätta vastuapellatsioonkaebus analüüsimata.**
- 3. Mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.**

Allkirjad